

Tulácký zpěvníček

díl první

Obsah

Amazonka.....	35	Nekonečný příběh.....	2
Amnestie.....	22	Niagára.....	43
Anděl.....	39	Okoř.....	24
Balada pro světlušku.....	54	Podzimní zpráva.....	9
Bedna od whisky.....	8	Pověste ho vejš.....	33
Bláznova ukolébavka – Ovečka.....	28	Princ.....	52
Bloud.....	1	Proklatej vůz.....	32
Buráky.....	7	Rodné údolí.....	46
Dajána.....	4	Sedm žlutých kamínků.....	40
Dělání.....	15	Sedmikráska.....	20
Divnej smích.....	50	Sluníčko.....	11
Duj duj.....	49	Spacákové blues.....	53
Hlídač krav.....	16	Stánky.....	26
Ho, ho, watanay.....	41	Stará archa.....	18
Jožin z bažin.....	31	Strom.....	25
Když jde malý bobr spát.....	10	Šípková Růženka.....	23
Kluziště.....	42	Tři citrónky.....	55
Kozel.....	29	Tři čuníci.....	17
Krámek – žužu pásky.....	27	Tři kříže.....	3
Krysař.....	48	Tři přání.....	19
Lodníkův lament.....	34	Ukolébavka.....	47
Louže.....	51	V devět hodin dvacet pět.....	36
Magův hlas.....	5	Valčíček.....	45
Malé kotě.....	13	Včelka Mája.....	14
Mašinka.....	12	Večerníček.....	21
Medvědi nevědi.....	56	Vodník.....	30
Montgomery.....	6	Za rok zpátky.....	38
Nejlíp jim bylo.....	44	Zahrada ticha.....	37

Bloud

Ami

R: .Snad někde v dáli,

F

kde slunce pálí,

G

najde svojí oázu

E

s čistou vodou bez kazu

Snad někde v dálce,
tak držte palce,
má v tlapách mnoho mil,
tak už aby tam byl.

C

Toulá se rozpáleným mořem bez vody,

D7

kde duny na sebe se tlačí,

F

velblouda horko nevyvádí z pohody,

G7

cesta je dlouhá a tak kráčí

Do písku kreslí si obrázek maminky,
přemýšlí nad tím co mu řekla,
má na ten příběh stále živé vzpomínky,
neboť v něm voda volně tekla.

R:

Snad někde v dálce najde vytoužený stín
a sladkou vodu k napojení.
Dá po té cestě odpočinout nohám svým
a bude nejšťastnější v zemi

Možná že v oáze budou i zvířata,
která by si s ním mohla hrát,
možná i taková - jako on - hrbatá,
tak to by byl velice rád

Nekonečný příběh

- Emi** **G** **C** **Ami**
1. Do fantazie vede tisíc jedna cesta
Ami **C**
Však zpátky sem se vrátí jenom jedna ze sta.
- Emi** **G**
2. Nicota se zemí žene bez váhání
Ami **C**
Tma a chlad se klene nad barevnou plání.
- G** **D**
R: Ty štěstí máš, že přátelé
Ami **C**
jdou s tebou cestou vesele
a příběh klidně plyne dál
jednou si šašek, jindy král.
A bez konce ten příběh je
Ami **C ... C Dmaj7 Emi**
- Emi** **G**
Nad zrnkem písku císařovna hlavu sklání
Ami **C**
v jemném stisku dlaně je a stačí přání.
- Překonat močál splínu až na vrchol slunný,
Přes goab z perelínu přes barevné duny.
- R:
- Všechno se stane jen jedenkrát,
Ale všechno se jednou musí stát.

Tři kříže

Ami **G** **Emi**
 1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
 Ami **G** **Ami**
 který v drápech má ďábel sám,
 bílou přídí Šalupa My Grave míří
 k útesům, který znám.

C **G** **Emi**
 R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 Ami G Emi Ami
 někdo do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce znavený
 lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů při kterým přejde smích,
 srdce, kámen a jméno Sten.

R:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Patty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek,

Rec: Snad se chtěl jen modlit, vím, trestat je lidské,
 ale odpouštět božské, snad mě tedy Bůh odpustí.

R: . . . lodní deník a v něm co jsem psal

Dajána

C Ami F G

1. Tam kde leží věčný sníh, kde neuslyšíš dívčí smích
tam kde můžeš jednou žít mladou lásku těžko mít
přece ta zem děvče má je malá a je sama

C Ami F G C Ami, F, G

R: Krásná bláhová Dajána

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestala
ona zatím potají jediného v srdci má
na toho kdo klid jí vzal dnem i noci čeká dál

R:

3. Ten kdo klid jí navždy vzal odešel si bůh ví kam
Dajána má v srdci žal, žije v marných vzpomínkách
předstírá-li ve dne smích pláče v nocích bezesných

R:

4. Ospalá jde ulici, nezbaví se lásky pout
snu jež voní skořicí, sny jež nejde obejmout
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid

R:

Magův hlas

Ami

R: V cestě máš starý hrad,

G

tajemství léta ukrýval,

F

G

magickou silou vlád,

Ami

ten, kdo jej kdysi obýval.

Chceš-li jít ve stopách,

G

co tu dávno smazal čas,

F

G

Ami

poslechni mágův hlas, mágův hlas.

C

G

C

1. Zavři oči své, jsou snad kouzelné,

Dmi

G

světlo chraň a tmu nech,

E

Ami

ať se točí na trnech.

C

G

C

Naplní se čas, víčka zvedneš zas,

Dmi

G

E

komnata se otevírá kolem nás...

R:

2. Odešel už věk čistých bystrých řek,

ohňů lidí jeskynních,

čisté moře, čistý sníh.

Naplní se den, obraz v každém jen,

plný velké fantazie, živý sen.

R:

3. V dávných roklinách, mořských zátokách,

ve větvích, v podzemí,

kdo jen všemu rozumí?

Živých bylo snad, nežli stačíš znát

a než putování skončí, nech si zdát: že...

R: : poslechni mágův hlas, mágův hlas. :

Montgomery

C **F**
 1. Déšť ti, holka smáčel vlasy,
G **C**
 z tvých očí zbyl prázdněj kruh,
 kde je zbytek tvojí krásy,
 to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celý jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
 v Montgomery bijou zvony,
 déšť ti smejvá ze rtu růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
 leží i tvůj generál,
 v ruce šátek od nevěsty,
 ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ni par těžkých chvíl.
 Proužek krve stéká prachem,
 déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

Bedna od whisky

Ami **C** **Ami** **E**
 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami **C** **Ami** **E** **Ami**
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
 C **Ami** **E**
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami **C** **Ami** **E** **A**
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A **D** **E** **A**
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 D **E** **A**
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D **E** **A**
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D **E** **Ami**
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

Podzimní zpráva

C

1. Nedej se opít vzduchem léta

Dmi

když větrem vůně roznáší

G

obláček v oblak slunce splétá,

(F) C (C)

zprávu nám listí přináší.

2. Tu zprávu lesům vodám stráním,

jak mají létu sbohem dát

všem dobrým lidem aspoň přání

nechat si jen o létu zdát.

3. Já malíř podzim jsem tu zpátky,

v korunách stromu plátno mám

já musím spěchat čas mám krátký,

než řekne zima "jsem tu pán"

4. "Jsem tu pán", řekne zima bílá,

konec je s malováním tvým,

z barev tvých jenom špína zbývá,

tvé plátno sněhem rozpíjím.

Když jde malý bobr spát

1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 D **A** **G** **A**
 tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád,
 D **A** **G** **D**
 postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
 A **G** **A**
 D **A** **G** **D**
 jenom, bobře, nespadni, jenom nespadni.

A
 R1: Prosím vás, buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři,
 D **A** **D** **A**
 raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád,
 pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
 aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.

R1:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
 vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
 a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
 stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

4.=1.

R1:

Sluníčko

D **A7** **D** **A7** **D** **Emi**
 Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u cesty,
A7 **D** **G** **A7** **D**
 stane se neštěstí, něco tě zajede.

A7 **D**
 Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,
A7 **D** **E** **A7**
 ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.

D **D7** **C7** **H7**
 Podívej se zvedá krovky, asi někam poletí,
Emi **G#dim** **D** **C#7** **D** **G** **A7** **D**
 do nebe či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

B7 **A7** **D** **D7**
 Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlani.
G **D** **G** **D**
 Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,
G **G#dim** **D** **E7** **B7**
 letí hledat osmou tečku.

D **G7** **D** **G7** **D** **Gmi** **F#mi** **B7**
 Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se,
D **A7** **D**

Mašinka

D G D
R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,

Em A G D
: jede, jede do dále, veze samý vožralý. :

1. Neusínej, nechod' spát, neusínej, nechod' spát ,
: až do rána bílýho, my budem zpívat a budem hrát. :

2. Lásko má, jsi jediná, do třinácti nevinná,
: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy. :

R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka, ...

3. Přejde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí,
: lístky prosím - nemám prosím, jak to prosím? - to máte tak. :

4. Jel jsem jednou tramvají, pod sedačkou potají,
: přistoupila star dáma, přisedla mi dařbujána. :

R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka, ...

R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka, ...

Malé kotě

D **G**
Malé kotě, mňau, mňau,

D **G**
spalo v botě, mňau, mňau,

D
nehas, co tě, mňau, mňau,

napá, nepálí.

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali.

A7 **D**
To, co kotě poví nám jedním pohledem,

G **A7**
to my ani slovy povědět nesvedem.

Věz, že kotě, mňau, mňau,
co spí v botě, mňau, mňau,
to tě potě, mňau, mňau,
potě, potěší.

D **G** **D** **A7**
Hoši a děvčata, pěstujte kořata,

D **G** **D** **A7** **D**
země je kulatá a místa je tu dost.

G **D** **A7**
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,

D **G** **D** **A7** **D**
nebuďte nevlídní a hned vás přejde zlost

Včelka Mája

A **E** **D#** **D4**
Učení páni zkušeni,

A
já rád bych k vám teď podotknul.

A **E** **D#** **D**
Nikdo z vás nemá tušení,

D **A**
že v dálce stojí malý úl.

E **A** **Hmi**
R: Z něj každé ráno vyletá ta včelka Mája,

E **A**
naše kamarádka včelka Mája

E
Máme ji co závidět,

A **E** **E/F#** **E/G#**
výšku z které vidí svět.

E **A** **Hmi**
A o tom vypráví nám potom včelka Mája,

E **F#mi** **H**
malá uličnice včelka Mája.

A **D** **H**
Mávne křídly Včelka Mája

A
Mája, Mája

D/H
Mája, Mája

A **E** **A**
Mája zas míří mezi nás

Dělání

G **C**
 1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
G **C**
 tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
Ami D7 **G** **Emi**
 upec třeba chleba, postav třeba zeď,
C **D7**
 žal se krásně vstřebá,
G **G7** **C** **D7** **G**
 začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

C **D7** **G** **C**
 R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
Ami **D7** **G** **G7**
 dělání, dělání je lék.
C **D7** **G** **C**
 Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
Ami **D7** **G**
 dělání, dělání je lék.

Hlídač krav

F G C

Pam padadam.....

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

F G C
od rána po celý den zpívat si jen,

F G C
zpívat si: pam pam pam padadamadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur
pam padadamadam...

Tři čuníci

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

tápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi

G

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají: uí uí uí

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zaspívat si jejich píseň veselou: uí

Stará archa

D7 G D7 G
 R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
D7 G
 kocábku náram-, náramnou. :]

R:

G
 1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D7 G
 kocábku náram-, náramnou.

R:

G
 *: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
D7 G
 plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
 kocábku náram-, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní,
 kocábku náram-, náramnou.
 3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
 kocábku náram-, náramnou,
 'ryby nechte, zachrání se samy hladce,'
 kocábku náram-, náramnou.

R:

.*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
 kocábku náram-, náramnou,
 tu přilétla holubice, snítku nesla,
 kocábku náram-, náramnou.
 5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
 kocábku náram-, náramnou,
 ještě že tu starou dobrou archu měli,
 kocábku náram-, náramnou.

R:

.*:

R:

R:

Tři přání

- C** **Dmi**
1. Příběh, který právě teď, chystám se vám vyprávět,
G **C**
trochu připomíná svět, kam se velcí nepouští.
- Čtyři muži na poušti dali stařečkovi pít,
a on řek, že vyplní jim tři přání.
2. První nejstarší si přál, dej mi zámek, ať jsem král,
druhý boháčem chtěl být, třetí tisíc dívek mít.
A co přál si nejmladší, to už se nikdo nedoví,
vždyť v pohádkách jsou jen tři přání.
- Pouští křáčí dál a dál, vzhůru k bílým oázám,
ten nejmladší se svým čtvrtým přáním.
3. Dříve, než bys okem mžik, stál tu zámek, dívek šik,
teď si stojí v tváři tvář, boháč, král i otrokář.
Kam se poděl nejmladší, to už se nikdo nedoví
a v pohádkách jsou jen tři přání.
- Pouští křáčí dál a dál, vzhůru k bílým oázám,
ten nejmladší se svým čtvrtým přáním.
4. A pak přišla žízeň zlá a s ní i bouře písečná,
smrtí stojí tváří v tvář, boháč, pán o otrokář.
Tak proč prosí, chtějí pít, vždyť mají vše, co chtěli mít
a v pohádkách jsou jen tři přání.
5. Možná řek by mnohý z vás, tenhle příběh odvál čas,
svět se stále otáčí a tři přání nestačí.
Kdo mi tohle všechno řek, možná že ten nejmladší,
když tudy šel za svým čtvrtým přáním.

Sedmikráska

Ami

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký

Dmi

Ami

druhému se ptal, zda na něj myslí,

E

Ami

vzpomíná, má-nemá rád.

2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

Ami

A7

R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Dmi

prostor se zúžil na má dáti - dál,

G

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,

C

E

Ami

jak zapálený trsy trav.

3. Uchla kytky na kamenech, vezmi ji
a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček,
že kterých ti po večerech čet'.

R:

4.=1.

Večerníček

- C**
 1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
 uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
 F **C** **F** **C**
 pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
 G **C**
 zamává čepičkou,
 F **C** **F** **C**
 z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
 G **C**
 maličkou ručičkou.
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
 z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
 loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
 Manku má copatou,
 zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
 bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
 v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
 zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
 vařečkou míchají,
 kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
 to se nás neptají.
4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
 že mu někdo v noci odnes vodní křesílko.
 Strašlivý kocour Fous, Fištu, Pištu rád by kous
 zatím prý smůlu má.
 Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek
 chytřejší vyhrává.
5. Méďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
 Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
 opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
 najedou na útes,
 všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
 chytrý pes maxipes-Fík.

6=1

Amnestie

- C Ami G**
 1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C Ami G
 ukrad' mi vařič na propanbutan,
Gmi A Dmi
 čeho se člověk dnes nedožije,
C F C Fmaj7
 v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
 probírá se mýma košilama,
 na WC mýval si pracky myje,
 v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón,
 že kávu pro všechny namele on,
 tapiři ničí tapiserie,
 v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
 když letí sem zubr jak kamikadze,
 tohohle zas někdo zneužije,
 že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
 robia si narýchlo piraňajky,
 budou z ní rodinné relikvie,
 v ZOO je od rána amnestie.
6. V ložnici válí se osm šelem
 propuštěných spolu s ředitelem,
 on kňučí a žadoní o prémie,
 v ZOO je od rána amnestie.
7. S panterem v zádech a v ostrým sprintu
 nějak jsem zapomněl na pointu,
 abych vás nezklamal, tak tady je:
 v ZOO je od rána amnestie.

Šípková Růženka

Emi **D**
 1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Emi **Hmi**
 žádný princ tam v lesích ptáky neloví.
Emi **D**
 Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
Emi **Hmi**
 u lůžka jí planá růže rozkvétá.

G **A7** **Emi**
 R: To se schválně dětem říká,
C **D** **G** **Hmi**
 aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
Emi **D** **G** **H7** **C**
 že se dům probouzí a ta kráska procitá,
A **H7** **Emi**
 zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání?
 Kdo si dívku pobledlou vezme za paní?
 Vyjdi zítra za ni a nevěř pohádkám,
 žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
 |:čeká dívka dál, spí tam v růžích:|.

Okoř

- D**
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta
A **D**
vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě samoten na světě
A **D**
sotva pletu nohama.
G **D** **A**
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad
D
tam se sešli trempi hladoví a sešlí
A **D**
začali si notovat.
- D** **A**
R: Na hradě Okoři světla již nehoří
D **A** **D**
bílá paní šla už dávno spát.
D **A**
Ta měla ve zvyku dle svého budíku
D **A** **D**
o půlnoci chodit strašívat.
G **D**
Od těch dob co jsou tam trampové
A
nesmí z hradu pryč.
D **A**
Žije si tam v podhradí, se šerifem vyvádí
D **A** **D**
on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla ze zpráva
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostnici.
Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal
dostal z toho zimnici.

nebo D=G, A=D7, G=C

Strom

1. **Ami** **G**
 Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
 svatby, pohřby tahle cesta poznala už tolikrát.
F **G** **Ami**
 Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E** **E7**
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

R: **A** **F#mi**
 A on tam stál a koukal do polí,
D **E7**
 byl jak král, sám v celém okolí,
A **D**
 korunu měl i když ne ze zlata
A **E** **A**
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh už nikdo nevzpomněl.
 Jenom košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
 A z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:
 3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
 Tak naposled se do dne náš strom tam podíval
 a tupou ránu do větvoví pak už ani nevnímal.

R:
 4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
 Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
 jen přítel vítr si o něm na strništích píseň hrál.

Stánky

- D** **G**
 1. U stánků na levnou krásu
 D **Edim**
 postávaj' a smějou se času,
 D **A** **D**
 s cigaretou a s holčkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- D7** **G** **A**
 R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
 D **Gmi**
 tak málo je, málo je lásky,
 D **A** **D**
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
 postávaj', a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Krámek - žužu pásky

D **G**
 U krámků pro sladkou krásu

D **Edim**
 Berka si přichystá kasu

D **A** **D**
 Pro děti co bez cukru nemůžou žít

Lentilek pár a kus čokolády
 Všechno pro ty, co sladký maj rádi
 Tohle a to - a přitom nemůžeš všechno chtít

R1:

G **A**
 Jen zahlídli med a žužu pásky

D **Gmi**
 Tak málo je peněz na pamlsky

D **A** **D**
 Bez nich jen zírání a netuší čím zaplatit má

U krámků na sladkou krásu
 Postávaj a mlsaj tu masu
 Sladkostí, kterou jsme jim nestihli vzít

Tak vypadá to, že zítra k ránu
 Vytáhnem na kvantum stanů
 S kyblíkem na všechno to co po kufrech maj

R2:

Jen zahlídli med a žužu pásky
 Tak málo je pastí na ocásky
 Myši, jež slyší, že výskyt sladkostí je vyšší

Bláznova ukolébavka - Ovečka

D **A** **G** **D**
 1. Ty máš má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí,
D **A** **G** **D**
 kvůli nám přestal vítr vát a můra zírá zvenčí,
A **G**
 já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **D**
 zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A** **G**
 R: Máš má ovečko dávno spát, mě můžeš hřát,
E
 ty mě můžeš hřát,
D **G** **D** **G**
 vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Ty máš má ovečko dávno spát, už máme půlnoc temnou,
 ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou,
 tak proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Kozel

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Vodník

- C**
1. Šel jsem jednou sám
 Ami
 lesní tišinou
 C
 měsíc svítil
 Ami
 na cestu mou
 G
 když tu náhle zřím
 C
 postavu malou.
2. Oči velké má
 a dlouhej nos
 kabát zelený
 věčně mokrej šos
 tak jsem pochopil,
 že to vodník byl.
3. On praví mi
 vodník zelený
 mám tři ženy
 je to k zbláznění
 každá chce dnes
 se mnou jít na ples.
4. Já nepůjdu
 jó na ten bál
 čert aby ty
 ženský vzal
 já je znám
 já je dobře znám.

Jožin z bažin

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
 spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
 Jožin z bažin z močálu ven pílí,
 Jožin z bažin dostal se na kámen,
 Jožin z bažin - tady je s ním amen!
 Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
 dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Pověste ho vejš

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo
 a před saloonem stál v prachu dav,
 v tvářích cejch očekávání.
 Uprostřed popraviště z hrubých klád
 šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi
 a dav zašuměl překvapením.
 I já jsem zašuměl překvapením:
 ten odsouzenec jsem byl já
 a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

- Emi** **G** **D**
1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Ami **Emi** **D** **Emi**
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
 pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi **G** **D**

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami **Emi**
 za to, že neoplýval krásou
C **H7** **Emi**
 a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G **D** **Ami** **G D**

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G **D**
 do mejch snů se dívám zdáli
Ami **H7**
 a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

- 3.=1.
4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
- 5.=1.
6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
- *: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám,
 a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:
 7.=1.

Lodníkův lament

Emi G D G D G
 1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
D Emi D Emi
 a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D G D G
 velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D Emi D Emi D G D G C G
 drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo. Hó hó hó hó hó heja hóu.

G D
 R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
 já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
 voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
G Emi
 a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
 že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
 a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
 kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
 a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
 všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
 a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
 moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
 k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
 všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
 a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
 na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
 teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Amazonka

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.
- R:
5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

V devět hodin dvacet pět

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G

R: Vap tap tap ...

Cmi

F

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

G#

G

G7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Cmi

F

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

G#

G

G7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb

G

zadní otevřená, zadní otevřená,

C7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

Bb

G

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
 může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
 já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
 já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
 Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
 já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
 láska nerezaví, láska nerezaví,
 ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
 byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
 už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Zahrada ticha

D
Je tam brána zdobená,

Emi
cestu otevírá,

C **G**
zahradu zelenou

D
všechno připomíná.

Jako dým závoje mlhou opředených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.

Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.

Světlo připomíná rána slunečných
v zahradě zelený v zahradě beze snů.

Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

nebo D, Emi, C, G, D

Za rok zpátky

C **Emi**
1. Kdo běžíš loukou, lesem slunci zamávat,

Dmi **G**
kdo malý, velký chceš si hrát?

C **Emi**
Hrad bránu otevírá už po staletí,

Dmi **G**
spěchej, než sen Ti odletí.

F **G**
R: Tak jsem tu zase za rok zpátky,

C **F**
jen jiná přání má,

Dmi **Emi** **F** **G**
ten, kdo tu s námi letos v hradbách přebývá.

F **G**
Snad přijdem zase za rok zpátky

C **F**
ve větších košilích

Dmi **Emi** **F** **G**
a uvítáme všechny, co loni nebyli.

2. Ve světě můžeš ztratit cestu, kam jít dál,
kéž by na blízku Tulák stál.

Labyrint projde ten, kdo nezapomene
a nemá srdce z kamene.

R:

3. Kdo běžíš přes náměstí úsměv lidem dát,
kdo umíš trablům svým se smát,
uvidíš, rozkvetete Ti i šedivý svět,
jen radost, radost pohledět.

Anděl

1. **C** **Ami** **C** **G7**
 Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

C **Ami** **C** **G7** **C**
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,

Ami **C** **G7**
 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

C **Ami** **C** **G7** **C**
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C **Ami** **C** **G7**
 R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C **Ami** **C** **G7**
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C **Ami G7** **C** **Ami G7 (F) (G) C**
 co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
 debatujíce o Bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
 a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Sedm žlutých kamíneků

G **C** **D** **G**
1. Sedíš tu a posloucháš, jak řeka hučí tmou
mluvit stříbro, mlčet zlato, tak mlčím s tebou.

C
R: Sedm žlutých kamíneků

D **G**
mám na dlani

C
Sedm žlutých kamíneků

D **G**
a sedm svítání.

2. Divíš se, co znamená těch sedm kamenů
já ti na to odpovím, že sedm dlouhejších dnů.

R:

3. Až odjedeš mi do dále, co mi zůstane
každý den jeden kamínek v řece utone.

R:

4. Až konečně den poslední za hory zapadne,
tu u řeky se sejdem, ruce si podáme.

R:

nebo D, G, A, D

Ho, ho, watanay

D **C** **D**
 1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 C **G** **D**
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
 R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
 C **G** **D**
 ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
 vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
 má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
 vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Kluziště

C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy

C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 jednu malou kapku deště a ta mu spadla pod nohy.

C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 Nejdřív ale chytil slinu, tak sáh kamsi pro pivo,

C Emi Ami C F7maj C F7maj G
 pak přitáhnul kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi Ami C
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

F7maj C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi Ami C
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

F7maj C F7maj C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou...

2. Vydal z hrdla mocně pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem.
 Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi,
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mne vzal kolem ramen a políbil na tváře.
 Kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

R:

Niagára

D **A7**
Na břehu Niagary, stojí tulák starý,

D
na svou první lásku vzpomíná.

A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,

D
až jim půlnoc spadla do klína.

A7 **D**
R: Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,

D7 **G Gmi**
komu vášeň v srdci hárá,

D **A7**
tomu není pomoci,

D7 **G Gmi**
komu vášeň v srdci hárá,

D **A7**
tomu není pomoci.

D **A7**
Střemhlav do propasti padá proud,

D
na něm vidím tebe děvče plout,

D7
škoda že ten přelud

G Gmi D A7 D
krásný nelze obejmout,

D7
škoda že ten přelud

G Gmi D A7 D
krásný nelze obejmout.

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí,
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagara
ta jej nenavrátí nikdy zpět.

R:

Nejlíp jim bylo

C F7maj C F7maj C F7maj C
C F7maj

Nejlíp jim bylo

C F7maj C F7maj C
když nevěděli co dělaj

F7maj G
jenom se potkali

F C F7maj
a neznělo to špatně

Tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

F C
Nechám si projít hlavou

G Ami
kam všechny věci plavou

F C
jestli je všechno jen dech

G
tak jako kdysi v noci

Ami C F7maj
spolu potmě na schodech

Pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

A když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

Nechám si projít hlavou
kam všechny věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech
nechej si projít hlavou...

Valčíček

C **G7**
 R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
 ať ti každéj den připomíná
C7 **F** **C**
 [: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
G7 **C**
 ať ti každéj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
 takový trochu trhlý mý já.
 Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
 i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
 ani já nejsem žádný ideál,
 hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
 to je pouto, co vede nás dál.

R:

Rodné údolí

G **C**
 Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G **D7**
 každý krok v srdci mém zabolí,
G **G7** **C**
 zakrátko bude mi všechno cizí,
G **D7** **G**
 nespatřím své rodné údolí.

G **C**
 R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
G **D** **G**
 nashledanou, rodné údolí,
C
 já volám: nashledanou, nashledanou,
G **D** **G**
 při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
 nevidí, co jsem měl tolik rád,
 jediné, co mi teď ještě zbývá:
 rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
 proč se čas na chvíli nezastaví,
 nemusel bych ti své sbohem dáti,
 kdyby dnešní den navěky byl.

R: Já volám...

Ukolébavka

G **G/F G/E** **G/F G**
 1. Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
 Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**
 tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G **G/F G/E** **G/F G**
 zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**
 přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G **Emi Hmi Emi** **Ami** **D7**
 na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

G **C** **G** **D7** **G**
 R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
 C **G** **D7** **G**
 hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
 D7 **D7** **G**
 hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
 C **G**
 zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
 D7 **G**
 dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá
 buch-buchy,
 nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte,
 zbiju zlé duchy,
 zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
 na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.
 D7 **G** **D7** **G**

R: + a spát, a spát ...

Duj duj

Ami E F G

Duj duj duj duj rašú duj

C Dmi Ami E

kešumila parlá bá

C (Ami) Dmi

/:kešumila parla bá: /

Ami E Ami

šála ki šála ki šála.

Zrychlovat

Divnej smích

C

1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,

F

když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...

G

R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,

F

při kterým v žilách tuhne krev,

C F C F G C F G C

divnej smích, krutej smích.

2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...

R:

3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...

R:

4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,

R:

5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...

R:

Louže

Hmi

Tam, kde je mlází, vítr si hází,

G

kapkami deště, chce víc a ještě,

Emi

po cestě běží, louže a z věží

F#

nebe se kácí, kapky se ztrácí,

R:

Hmi

Hladinu čeří a vítr svěží,

G

stromky se houpou, do rytmu hloupou

Emi

F#

Hmi

melodii, déšť si vytukává.

Hmi

G

Těžko říct, proč vodou mává,

Emi

F#

v loužích nic nezůstává.

Hmi

G

To, co v nich se jednou mihne,

Emi

F#

kdo v očích, svých to zastihne ??

Kapičky vody, jak mraků plody,
 sklízené v koše, na vodní ploše,
 mdlá silueta kalného světa,
 ponurých vizí, do louží mizí.

R:

Princ

5, 4, 3, 2, 3, 4, 5

G

1. Pověz ty, princí odkud pak ty jdeš,

Ami

pověz jak to, že v našem kraji jseš,

C

pověz co hledáš a kam cheš jít dál,

D

cožpak ti vítr všečen rozum vzal.

2. Krajina dlouhá, kole mne polí lán,
kdo může být těch všech polí jen pán ?

Slunce si září a oblaka jdou.

Vidět v mých tvářích je boj světla s tmou.

C

G

R: Vždyť princí, cesta je dlouhá.

C

G

Vždyť princí, představa pouhá,

Ami

C

tě nutí jít dál, bys žil jako král,

G

bys žil jako král.

3. Skály jsou strmé a supů je dost,
kde jenom najdu přes propasti most?
Můj kůň je znavený - nemůže dál,
což-zůstat mám princem, když chtěl bych být král ?

4. Za hory, za řeky, cíl já svůj mám,
tam blízko paseky, stojí můj chrám,
ve velkém sálu, uprostřed všech zdí
i s mečem v šálu má koruna bdí.

R:

Spacákové blues

G

Moje srdce stůně

Emi

Tvá vyvanulá vůně

C **D**
chybí mi tu dost

Ležím v stanu sám
marně vzpomínám
a mám na sebe zlost

že jsem tě v tom ránu
pustil ven ze stanu
ven, z náručí

u koho teď spíš,
to snad jen ty víš,
mě to nezničí

G**Emi**

R: Chci zas cítit tvoje teplo

C
Chci zas svoje já ti dát

D
Snad to tehdy jinak nešlo

G
Ptát se sebe můžu akorát

Pojď a vrať se
na matrace
usnout jako tolikrát

Jsem tvůj spacák,
ve stanu - a tak
je snad jasné, že chci s tebou zase spát !

R:

Balada pro světlušku

5

Ami **G**
Vletěla světluška do svíce,

F **G**
a teď jí křídla hoří.
Neodhadla svoje hranice
a teď jí plameny moří.

Ami **F** **Dmi**
R: Končí smutně její ples,
G **Ami**
zadečkem bliká SOS
marně zkouší znovu vstát
na svět znovu zablikat

Leží ve tmě, nesvítí
jenom plamen nad ní bliká
malé světlo bez žití
nepláče ni nenaříká

Tři citrónky

C **Ami** **Dmi** **G C** **Ami** **Dmi** **G**
 1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,

C **Ami** **Dmi** **G** **C**
 jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C **Ami** **Dmi** **G**
 R: :Rýba roba, Rýba roba, Rýba roba čuču : 3x

C
 zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele,
 vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.“

3. A tak se citrónky plavili dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
 a tak se plavili do dále, až na ostrov korálový.

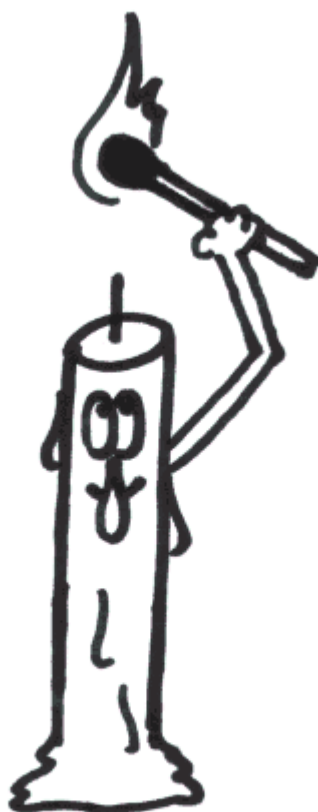
4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
 sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

Medvědi nevědi

- Ami Dmi Ami E**
 1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
Ami Dmi Ami E Ami E Ami
 až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
 tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
- G C**
 R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
G C
 a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
G C C7
 medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
F Fdim C Ami Dmi G C
 za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Na co nezapomenout při zpěvu u táborového ohně

1. Ne každý se narodil s absolutním hudebním sluchem jako ty, není proto fér vysmívat se příliš dlouho svému spoluzpěvákovi, že zní falešně, zejména pokud se pak zjistí, že to byl tvůj hlas.
2. Kytary a jiné hudební nástroje odložené kolem táborového ohně, jsou možná z vyschlého dřeva, jejich majitele ale nebude hřát plamen v případě jejich přiložení.
3. Dojde-li na rčení, že zahrajeme poslední 3 písničky a jde se spát, skandovaným potleskem si na tomto koncertě přídavek nevynutíš. Pokud bude tvé skandování dostatečně hlasité a dlouhé, lze si vysloužit službu či hlídku navíc – a to už stojí za úvahu, nemyslíš? :)
4. Vyžadovat šesté opakování stejné písničky za sebou se považuje za provokaci, vyžadovat toto u písně s názvem Stánky se považuje za vstupenku k molu.
5. Přejde-li hudebník (pozn. ten co na něco hraje a zpívá – nervy se nepočítají) většinu písní s dovětkem „to neznám“ zkuste nabídnou jiný zpěvník, je-li to stejné, zkuste vyměnit hudebníka.
6. Neprovokujte příliš kytaristy a jiné hudebníky, věřte že dokáží pevně pod krkem držet nejen své nástroje.
7. Nemáte-li světlo a nevidíte na text, zkuste odezírat ze rtů. Nevidíte-li na rty ostatních, zkuste si půjčit světlo. Povede-li se vám půjčit světlo, nemusíte již odezírat ze rtů, ale můžete si posvítit na text.
8. Chraňte si zpěvník, pokud nejde odpovědné osobě zapálit oheň a shání noviny či jakýkoliv jiný papír.
9. Pokud dorazí k ohni komisař z ochranného autorského svazu, informuj neprodleně svého vedoucího. Ten zajistí správný výběr poslední písně kterou komisař uslyší.
10. Tento zpěvníček není vyroben z nehořlavého materiálu, nelze jej použít jako padák a pokud se s ním v noci přikryješ, bude ti zima.

MAJÍ JEDNU RUKU
DLOUHOU!

Tulácký zpěvníček – díl první

Vydána jako 72. publikace oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu Tuláci.

vydání první, srpen 2011

Na tvorbě se podíleli – Píšťalka, Gattaka, Beruna

Oddíl působí na Praze 10 v Malešicích
Píšťalka – Klára Adámková, tel. 728 734 009, oddil@tulaci.eu, <http://oddil.tulaci.eu>

**AKTIVITY NAŠÍ ORGANIZACE JSOU PODPOROVÁNY
SDRUŽENÍM MLADÝCH OCHRÁNCŮ PŘÍRODY Z PROSTŘEDKŮ MŠMT A MHMP.**

Tištěno na recyklovaném papíře, který šetří přírodu.